

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Karla Svobody, Ph.D., a soudců JUDr. Anny Grimové a Mgr. Davida Kotrbatého ve věci

oprávněné: **Wise Capital Invest s. r. o.**, IČO 21137684
sídlem Kolbenova 882/3a, 190 00 Praha - Vysočany
zastoupená advokátkou Mgr. Lenkou Šrámkovou
sídlem Aloise Jiráska 1367/1, 415 01 Teplice

proti
povinným: 1. **Pavel Stieranka**, narozený dne 21. 8. 1963
bytem Vrbenského 1039/2, 350 02 Cheb
2. **Barbora Stieranková**, narozený dne 1. 3. 1964
bytem Vrbenského 1039/2, 350 02 Cheb
oba zastoupení advokátkou JUDr. Kateřinou Švecovou
sídlem Šafaříkovy sady 2455/5, 301 00 Plzeň

o vymožení pohledávky 3 000 900 Kč s příslušenstvím

o odvolání povinných 1. a 2. proti usnesení soudního exekutora JUDr. Josefa Lavičky, Exekutorský úřad Cheb, ze dne 24. 9. 2025, č. j. 176 EX 00029/25-042

takto:

- I. Usnesení soudního exekutora se potvrzuje.
- II. Žádný z účastníků ani soudní exekutor nemá právo na náhradu nákladů řízení o námitkách proti příkazu k úhradě nákladů exekuce ze dne 20. 8. 2025, č. j. 176 EX 00029/25-040.

Odůvodnění:

1. Shora citovaným usnesením soudní exekutor odmítl pro opožděnost námítky žalovaných 1. a 2. ze dne 8. 9. 2025 proti příkazu k úhradě nákladů exekuce, které byly doručeny soudnímu exekutorovi dne 9. 9. 2025. Rozhodnutí odůvodnil tím, že dne 20. 8. 2025 vydal příkaz k úhradě nákladů exekuce, č. j. 176 EX 00029/25–040, kterým byla stanovena výše nákladů exekuce. Příkaz k úhradě nákladů exekuce byl povinným 1. a 2. doručen prostřednictvím doručujícího orgánu dne 28. 8. 2025 v souladu s ust. § 50 odst. 1 o. s. ř. vhozením do poštovní schránky v místě jejich trvalého bydliště. Dne 9. 9. 2025 bylo soudnímu exekutorovi doručeno podání povinných 1. a 2. nazvané „Námítky proti příkazu k úhradě nákladů exekuce a žádost o navrácení v předešlý stav“. Podání obsahovalo jednak důvody námitek proti příkazu k úhradě nákladů exekuce, a dále i žádost o prominutí zmeškání lhůty ve smyslu ust. § 58 o. s. ř. K tomu povinní 1. a 2. dále doplnili, že zásilka obsahující příkaz k úhradě nákladů exekuce jim nebyla vhozena do schránky, ale zanechaná ve společných prostorách domu, kde se nachází jejich trvalé bydliště, přičemž povinní se s jejím obsahem seznámili až dne 3. 9. 2025. Shora citované podání povinných 1. a 2. bylo předáno k poštovní přepravě dne 8. 9. 2025. Příkaz k úhradě nákladů exekuce obsahoval poučení

o možnosti podat proti němu námitky do osmi dnů ode dne jeho doručení. Povinným 1. a 2. byl příkaz doručován prostřednictvím provozovatele poštovních služeb České pošty, s. p., a to obálkou typu III pro doručování jiných písemností s pokyny „NEUKLÁDAT, NEDOSÍLAT, NEVRACET, VLOŽIT DO SCHRÁNKY, DO VLASTNÍCH RUKOU“, a to na adresu Vrbenského 1039/2, 350 02 Cheb, jež je v ISZR evidována jako adresa trvalého pobytu povinných 1. a 2. Doručenka obsahovala mimo jiné vedle data vložení do poštovní schránky povinných (28. 8. 2025) i poznámku o nezastižení adresátů, otisk razítka pošty a jméno a příjmení doručovatele, včetně jeho podpisu. Lhůta k podání námitek tak povinným 1. a 2. počala dle ust. § 57 odst. 1 o. s. ř. běžet dne 29. 8. 2025 a marně uplynula dne 5. 9. 2025. Pokud tedy povinní 1. a 2. námitky proti příkazu k úhradě nákladů exekuce předali k poštovní přepravě až dne 8. 9. 2025, došlo k tomuto procesnímu úkonu opožděně. Zároveň soudní exekutor akcentoval, že doručenky považuje za veřejné listiny, které prokazují den a způsob doručení zde uvedený. Pokud povinní 1. a 2. skutečnosti zde uvedené hodlali rozporovat, měli tato svá tvrzení náležitě doložit a prokázat, k čemuž však nedošlo. Pokud jde o jejich žádost o „navrácení v předešlý stav“, pak se fakticky jedná o žádost o prominutí lhůty z omluvitelného důvodu ve smyslu ust. § 58 o. s. ř. Podle ust. § 35 odst. 5 e. ř. ve spojení s ust. § 254 odst. 2 o. s. ř. je však výslovně zakázáno prominutí zmeškání lhůty k provedení procesního úkonu v exekučním řízení. Důvodem je skutečnost, že v exekučním řízení platí zákaz uvedení v předešlý stav (§ 57 e. ř.). S ohledem na shora uvedené tedy nebylo potřeba o návrhu na prominutí zmeškání lhůty rozhodovat, když se jedná o nepřípustný úkon (k tomu soudní exekutor odkázal na ust. § 41a odst. 3 o. s. ř.). Pokud je procesní úkon nepřípustný, nepřihlíží se k němu a rozhodnutí o tom se nevydává. Předmětný úkon tak nevyvolává žádné procesní účinky a zákon ani neukládá povinnost o tomto závěru účastníky vyrozumět. Za aplikace ust. § 208 odst. 1 o. s. ř. ve spojení ust. § 55c odst. 5 e. ř. tak soudní exekutor námitky povinných 1. a 2. proti příkazu k úhradě nákladů exekuce soudního exekutora jako opožděně podané odmítl.

2. Proti tomuto usnesení podali povinní 1. a 2. včasné odvolání. Namítli, že z odůvodnění napadeného usnesení vyplývá, že příkaz k úhradě nákladů exekuce jim byl doručován obálkou typu III opatřenou pokyny „NEUKLÁDAT, NEDOSÍLAT, NEVRACET, VLOŽIT DO SCHRÁNKY, DO VLASTNÍCH RUKOU“. Z toho tedy plyne, že soudní exekutor zvolil způsob doručení do vlastních rukou podle ust. § 49 o. s. ř. a nikoli jako doručování jiné písemnosti podle § 50 o. s. ř. Jestliže soudní exekutor zvolil tento procesní postup, je jím vázán, z čehož plyne i jeho povinnost respektovat podmínky pro doručování zakotvené v ust. § 49 o. s. ř., tedy zejména možnost uložení záilky, zanechání výzvy adresátovi a zachování desetidenní úložní lhůty, kdy teprve po její marném uplynutí nastává fikce doručení podle ust. § 49 odst. 4 o. s. ř. Nelze tedy přistoupit na závěry soudního exekutora, že se v daném případě jednalo o doručování v režimu § 50 o. s. ř. Zároveň povinní 1. a 2. odkázali na komentářovou literaturu k § 88 e. ř., ze které mimo jiné vyplývá, že příkaz k úhradě nákladů exekuce není třeba doručovat do vlastních rukou. Jestliže však exekutor tuto možnost využije, musí zvolený postup ve smyslu ust. § 49 odst. 1 o. s. ř. dodržet. Lhůta pro podání námitek nezačne plynout, jestliže příkaz byl doručen vhozením do schránky. V daném případě tedy nedošlo k účinnému doručení příkazu k úhradě nákladů exekuce povinným 1. a 2., resp. fikce doručení mohla nastat nejdříve dne 16. 9. 2025, tedy až po uplynutí desetidenní lhůty ode dne, kdy mohla být záilka uložena či pokládána za doručenou. Pokud povinní 1. a 2. námitky proti příkazu k úhradě nákladů exekuce předali k poštovní přepravě dne 8. 9. 2025, učinili tak včas. Závěrem povinní 1. a 2. zdůraznili, že příkaz k úhradě nákladů exekuce má charakter rozhodnutí s účinky exekučního titulu a doručování tohoto rozhodnutí v režimu „jiné písemnosti“ v zásadě oslabuje jejich procesní postavení. S ohledem na shora uvedené proto navrhli, aby odvolací soud usnesení soudního exekutora zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení, in eventum změnil jeho usnesení tak, že se jejich námitky proti příkazu k úhradě nákladů exekuce jako opožděné neodmítají.
3. Soudní exekutor v obsáhlém vyjádření k odvolání zdůraznil, že ohledně zvoleného způsobu

doručování odkazuje na odůvodnění napadeného usnesení, a dále i na obsah doručenek, ze kterých jednoznačně plyne, že příkaz k úhradě nákladů exekuce ze dne 20. 8. 2025, č. j. 176 EX 00029/25-40, byl povinným 1. a 2. doručován jako tzv. „jiná písemnost“, a to postupem podle ust. § 50 o. s. ř., tedy v poštovní obálce typu III. Povinní 1. a 2. nesprávně vykládají použití poštovní obálky typu III tak, že by měla představovat způsob doručení postupem podle ust. § 49 o. s. ř., tedy jako doručování písemnosti do vlastních rukou. Příznak „DO VLASTNÍCH RUKOU“ je u poštovní obálky typu III použit v souladu s příslušným ustanovením o. s. ř. týkajících se doručování, Poštovními podmínkami, zákonem č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a vyhláškou Českého telekomunikačního úřadu č. 464/2012 Sb., o stanovení poštovních podmínek, základních poštovních služeb a způsobu vyúčtování cen. Uvedení příznaku „DO VLASTNÍCH RUKOU“ na obálce typu III při doručování jiných písemností dle ust. § 50 o. s. ř. znamená pouze to, že nezastihne-li doručující orgán adresáta či jiného oprávněného příjemce (§ 50a o. s. ř.) v místě doručování, nesmí zásilku předat jiné osobě nacházející se v místě doručování, ale je povinen tuto vhodit do domovní schránky adresáta. Příznak „DO VLASTNÍCH RUKOU“ se standardně používá u všech typů poštovních obálek, tedy vedle typu III, i u obálek typu I a II. K posouzení toho, o jaké doručování se jedná, pak slouží další náležitosti, které má příslušná použitá poštovní obálka pro doručování. V této souvislosti soudní exekutor odkázal na komentářovou literaturu k § 49 o. s. ř., kde se mimo jiné uvádí, že tzv. obvyčejné doručování, míněno jako doručování jiných písemností, je primárně založeno, stejně jako doručování podle § 49 o. s. ř., na předání písemnosti do (vlastních) rukou adresáta, avšak faktický rozdíl spočívá spíše v tom, že zde dochází ke vhození zásilky do schránky adresáta bez předchozího uložení, pokud nebyl adresát zastižen. Z komentáře k § 50 o. s. ř. pak plyne, že písemnosti doručované podle tohoto ustanovení jako tzv. jiné písemnosti se doručují obálkou typu III. Zákon i v tomto případě upravuje náhradní doručení, soud (soudní exekutor) však nemá možnost nařídit doručení s vyloučením náhradního doručení a dodatkový příznak „nevihazovat do schránky“ zde postrádá zákonnou oporu i hlubší smysl. Soud (soudní exekutor) pak může nařídit vyloučení náhradního doručení spolu s požadavkem na doručení do vlastních rukou (věcný komentář k § 49 o. s. ř.). S ohledem na shora uvedené proto soudní exekutor navrhl, aby odvolací soud napadené usnesení jako věcně správné potvrdil.

4. Odvolací soud přezkoumal napadené usnesení soudního exekutora podle ust. § 212 a § 212a o. s. ř., včetně předcházejícího řízení, a to bez nařízení jednání v souladu s ust. § 214 odst. 2 písm. c) o. s. ř., a dospěl k závěru, že odvolání povinných 1. a 2. není důvodné.
5. Z obsahu elektronického exekutorského spisu odvolací soud zjistil, že exekuční návrh byl podán dne 4. 2. 2025 pro uspokojení pohledávky ve výši 3 000 900 Kč s příslušenstvím. Soudní exekutor JUDr. Josef Lavička, Exekutorský úřad Che, byl pověřen provedením exekuce rozhodnutím Okresního soudu v Chebu ze dne 11. 2. 2025, č. j. 23 EXE 10223/2025-13. Doložka provedení exekuce byla vyznačena dne 10. 4. 2025. Dne 14. 8. 2025 byl soudnímu exekutorovi doručen návrh oprávněného na zastavení exekuce z důvodu, že povinní 1. a 2. mu uhradili dne 11. 8. 2025 částku 3 380 000 Kč s tím, že ve zbylé části došlo ze strany oprávněného k prominutí dluhu vůči povinným. Na náklady exekuce nebylo vymoženo ničeho. Podle § 55a e. ř. na návrh oprávněného nelze exekuci zastavit zcela, pokud nejsou zaplacený náklady exekuce. Proto soudní exekutor usnesením ze dne 20. 8. 2025, č. j. 176 EX 00029/25–039, rozhodl o zastavení exekuce v části dosud neuhrazené pohledávky oprávněné (výrok I), žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení o částečném zastavení exekuce (výrok II) a dále rozhodl, že o nákladech účastníků a soudního exekutora rozhodne soudní exekutor příkazem k úhradě nákladů exekuce. Příkazem k úhradě nákladů exekuce ze dne 20. 8. 2025, č. j. 176 EX 00029/25-040, byl výrokem I zrušen příkaz k úhradě nákladů exekuce vydaný soudním exekutorem dne 19. 3. 2025, č. j. 176 EX 00029/25–023, výrokem II uloženo povinným 1. a 2. uhradit společně a nerozdílně náklady exekuce v celkové výši 620 440,81 Kč sestávající z odměny soudního exekutora ve výši 488 000

Kč, náhrady paušálně určených hotových výdajů v částce 4 550 Kč, hotových výdajů v částce 20 211 Kč a DPH ve výši 107 679,81 Kč, výrokem III nebyl oprávněné přiznán nárok na náhradu nákladů exekuce a výrokem IV bylo deklarováno, že výše zaplacené zálohy na náklady exekuce od oprávněné činí 0 Kč. Z doručenek České pošty, s. p., bylo zjištěno, že shora citovaný příkaz o úhradě nákladů exekuce byl povinným 1. a 2. doručován obálkami typu III, obsahujícími mimo jiné příznaky „NEUKLÁDAT, NEDOSÍLAT, NEVRACET, VLOŽIT DO SCHRÁNKY, DO VLASTNÍCH RUKOU“. Oběma povinným byla písemnost doručována na adresu trvalého pobytu uvedenou v ISZR, a to Vrbenského 1039/2, 350 02 Cheb, s tím, že z důvodu nezastižení povinných jako adresátů byla zásilka (písemnost) vložena do domovní schránky dne 28. 8. 2025 v 11:35 hodin, když doručení provedla poštovní doručovatelka Jana Holečková. Poštovní doručenky obsahují i podpis poštovní doručovatelky. Povinní pak námitky proti příkazu k úhradě nákladů exekuce obsahující i „žádost o navrácení v předešlý stav“ (ve své podstatě znamenající žádost o prominutí zmeškání lhůty ve smyslu ust. § 58 o. s. ř.) předali k poštovní přepravě dne 8. 9. 2025, což vyplývá z kopie obálky obsahující předmětné podání povinných 1. a 2.

6. V přezkoumávané věci se odvolací soud plně ztotožňuje s precizním vyjádřením soudního exekutora k odvolání povinných 1. a 2., když v podrobnostech na něj lze odkázat. Soudní exekutor správně nerozhodoval o prominutí zmeškání lhůty podle ust. § 35 odst. 5 e. ř. ve spojení ust. § 254 odst. 2 o. s. ř., které tento procesní nástroj nepřipouští. Bylo by proti smyslu daných zákonných ustanovení o žádosti o prominutí zmeškání lhůty rozhodovat, když tyto jej zcela jednoznačně zapovídají. Důvodem je skutečnost, že v exekučním řízení platí zákaz uvedení v předešlý stav (§ 57 e. ř.). Přípuštění zmeškání lhůty by v exekučním řízení mělo negativní důsledky na práva účastníků a dalších osob nabytá v exekučním řízení v dobré víře. Soudní exekutor rovněž správně vyhodnotil podání námitek povinných 1. a 2. proti příkazu k úhradě nákladů exekuce ze dne 20. 8. 2025, č. j. 176 EX 00029/25-040, jako opožděně podané, a tyto ve smyslu ust. § 208 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s ust. § 55c odst. 5 e. ř. správně odmítl. Důvody a námitky obsažené v odvolání povinných 1. a 2. odvolací soud shledává jako liché. Soudní exekutor přiléhavě zvolil doručování příkazu k úhradě nákladů exekuce ve smyslu ust. § 50 o. s. ř. jako tzv. jiné písemnosti, s čím se pojí i příslušný způsob doručování takové písemnosti. Doručení probíhá jako počáteční fáze, obdobně jako doručování do vlastních rukou ve smyslu ust. § 49 o. s. ř., tedy doručující orgán se má pokusit adresáta zastihnout na adrese uvedené na obálce typu III a písemnost mu předat. Předání jiné osobě nepředstavuje řádné a účinné doručení. Případně nezastižení adresáta v místě doručení, případně osoby, které je podle § 50a o. s. ř. oprávněn doručující orgán písemnost předat a tento ji přijmout, je namísto adresátovi písemnost bez dalšího vhodit do domovní či jiné adresátem užívané schránky. V takovém případě se písemnost považuje za doručenou vhozením do schránky. Tento postup doručující orgán dodržel s tím, že datum vhození vyznačil na poštovní doručence. Z příznaku „DO VLASTNÍCH RUKOU“ pak bez dalšího nelze dospět k závěru, že by se jednalo o doručování podle ust. § 49, když tento příznak, jak výstižně ve svém vyjádření uvedl soudní exekutor, je obsažen i na obálkách typu III, kterými jsou doručovány tzv. jiné písemnosti podle ust. § 50 o. s. ř.
7. Ze shora uvedených důvodů proto odvolací soud napadené usnesení soudního exekutora jako věcně správné podle ust. § 219 o. s. ř. potvrdil.
8. O náhradě nákladů řízení o námitkách proti příkazu o úhradě nákladů exekuce bylo rozhodnuto tak, že žádnému z účastníků ani soudnímu exekutorovi nebylo právo na jejich náhradu přiznáno. Oprávněné žádné náklady nevznikly, povinní 1. a 2. byli se svým odvoláním neúspěšní a v případě soudního exekutora je zcela patrné, že veškeré náklady exekuce měly být zapraveny příkazem k úhradě nákladů exekuce ze dne 20. 8. 2025, č. j. 176 EX 00029/25-040.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné.

Plzeň 18. března 2026

JUDr. Karel Svoboda, Ph.D., v. r.
předseda senátu